

FESTIVAL DE MÚSICA CLÀSSICA D'ALARÓ 2021

CLASSICAL

2021

16 OCTUBRE

DUET VIOLÍ I PIANO

CATALINA SUREDA COLOMBRAM

JÚLIA MARTÍNEZ BEVIÀ

Música en temps difícils

OCTUBRE / TEATRE D'ALARÓ / 20.00 h

**Ajuntament
d'Alaró**

Departament de Cultura, Patrimoni
i Política Lingüística
Consell de Mallorca

cultura en
xarxa

16 OCTUBRE

DUET VIOLÍ I PIANO

CATALINA SUREDA COLOMBRAM

JÚLIA MARTÍNEZ BEVIÀ

Música en temps difícils

PROGRAMA

Part I

Sonata per violí i piano en sol m, L.140 (1916-17)

Claude Debussy (1862-1918)

1. Allegro vivo
2. Intermède: Fantastique et léger
3. finale: Très animé

Suite italienne per violí i piano (1933)

Igor Stravinsky (1882-1971)

1. Introduzione (Allegro moderato)
  2. Serenata (Larghetto)
  3. Tarantella (Vivace)
  4. Gavotta con due variazioni
  5. Scherzino
  6. Minuetto e Finale
-

Part II

Sonata per violí i piano nº 2 op. 94 (1944)

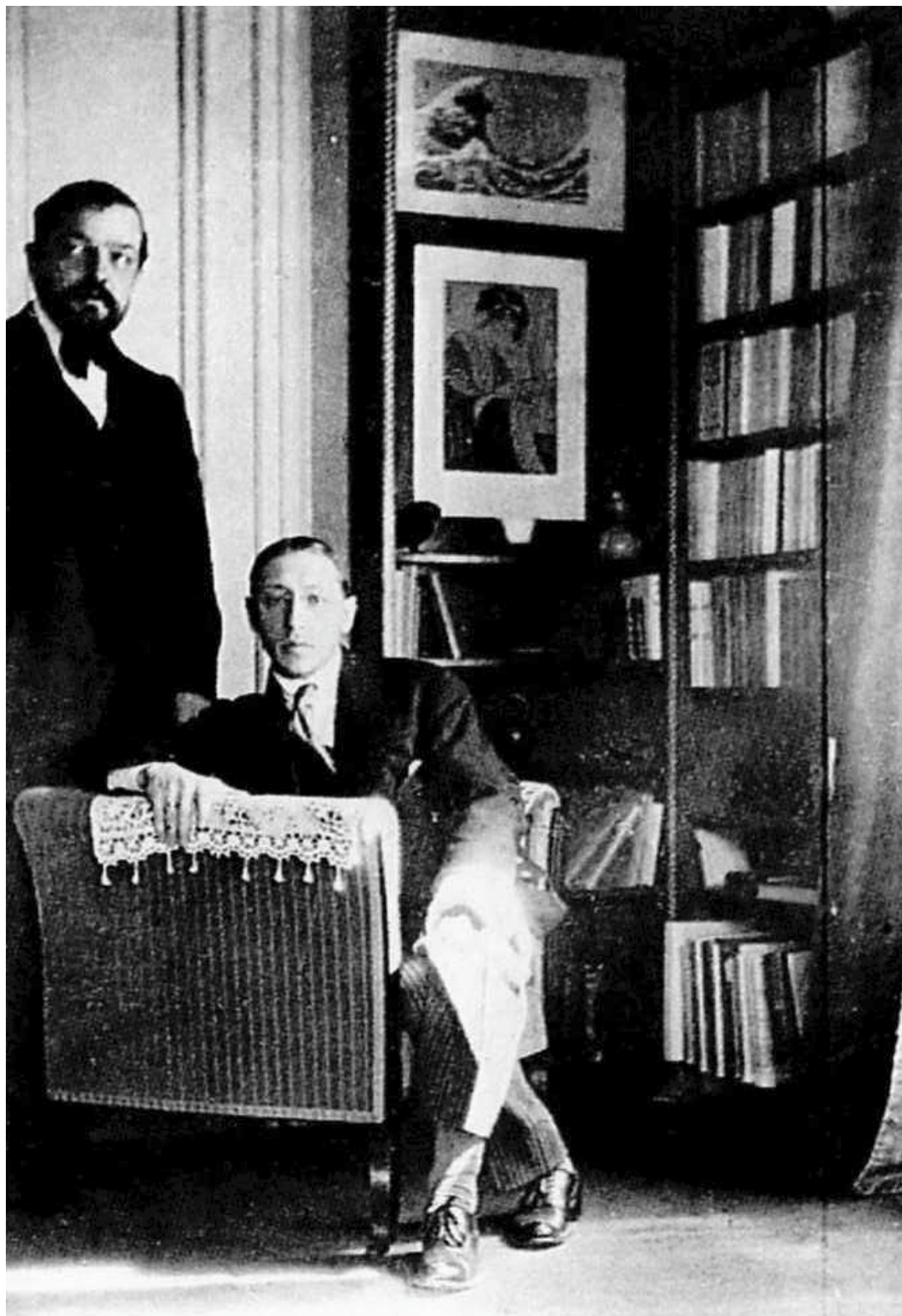
Sergei Prokofiev (1891-1953)

1. Moderato
  2. Presto
  3. Andante
  4. Allegro con brio
-

NOTES AL PROGRAMA

La violinista Catalina Sureda i la pianista Júlia Martínez presenten un programa amb obres de tres dels compositors més destacats de la primera meitat del S. XX com són Claude Debussy, Igor Stravinsky i Sergei Prokofiev. Els va tocar viure en una època convulsa marcada per les dues Guerres Mundials i una contínua crisi política, econòmica, social i artística. Aquests factors van marcar intensament les seves vides i les seves obres s'hi van veure profundament influenciades. Un bon exemple és l'escrit de Debussy a Stravinsky en el qual, arrel de l'esclat de la Primera Guerra Mundial li pregunta: "Com no podíem haver previst que aquests homes estaven tramant la destrucció del nostre art, de la mateixa manera que havien planejat la destrucció del nostre país?"

Imatge d'una de les trobades de Debussy amb Stravinsky.

Claude Debussy va crear un món de timbres i colors que va perfilar els senyals d'identitat del modernisme musical francès. Considerat un dels compositors més influents principis del XX i el precursor de la música contemporània, va desenvolupar un sistema d'harmonia i estructura musical molt original anomenat Impressionisme musical tot i que ell rebutjava categòricament aquest terme.

La sonata per a violí és una obra tardana que pertany al conjunt de sis sonates per a varis Instruments que va començar a treballar al 1914. No obstant això, un càncer que se li va diagnosticar cap al 1910, li va deteriorar molt la salut i li va impedir finalitzar aquest projecte completant solament tres obres d'aquest cicle. La sonata de violí i piano va ser la seva última obra, i va ser estrenada pel mateix compositor al 1917 juntament amb el violinista G. Poulet. Aquest

va ser el seu últim concert ja que va morir mesos més tard.

Difícilment es podria dir que Debussy va morir com un home feliç ja que els seus últims anys van estar marcats per la malaltia, la guerra i una creixent depressió que posava en dubte les seves capacitats. No obstant, just abans de l'estrena de la sonata, Debussy expressava la seva gran satisfacció per l'última de les seves obres acabades i afirmava que "aquesta sonata serà interessant des del punt de vista documental i com a exemple del que pot produir un malalt en temps de guerra." Tot i la fingida jocositat de la sonata, aquesta és l'obra d'un home molt conscient el dolor de la mort.

Igor Stravinsky fou un dels músics i compositors més influents del S. XX. La seva llarga vida li va permetre conèixer una gran varie-

tat de corrents musicals. La Suite Italiene és un arranjament que va realitzar el mateix Stravinsky, juntament amb el violonista Samuel Dushkin, del seu ballet Pulcinella. Aquesta obra s'enmarca dins el període Neoclàssic en el qual Stravinsky recorre al passat de la música i persegueix preceptes d'ordre, equilibri, claretat i contenció emocional. El mateix compositor en parlava així: "Pulcinella fou el meu descobriment del passat, l'epifania a través de la qual la totalitat de la meua obra es va fer possible. Fou una mirada enrera, per suposat, la primera de moltes històries d'amor en aquesta direcció, però a més era una mirada al mirall."

Stravinsky creia basar aquesta enginyosa obra en melodies de Giovanni Battista Pergolesi, però només la Serenata i el Menuetto son en realitat melodies d'aquest. La Introduzione, Tarantella, Scherzino i Finale estan basades en música de Domenico Gallo, i la Gavotta amb due variazioni prové originalment de Carlo Monza.

Serguéi Prokófiev fou un compositor, director d'orquestra i pianista soviètic. Juntament amb Dimitri Shostakpvich, és el millor representant de l'escola de composició soviètica, i la seva obra ha deixat una profunda petjada a l'estil dels seus compatriotes més joves. És, a més, un dels grans clàssics del segle XX, autor d'una música en la que tradició i modernitat es conjuguen de manera exemplar.

La seva Sonata núm. 2 per a violí i piano en Re Major va ser composta originalment per a flauta travessera el 1943. Fou uns mesos més tard que, a petició del violinista David Oistrakh i amb la seva ajuda, va ser transcrita per a violí. L'obra és de caràcter generalment assolellat i despreocupat, tot i que encara hi apareixen ombres fugaces ocasionals del món fosc de la seva primera sonata per a violí.

L'estil de la Sonata pertany a la moda neoclàssica que va florir en el període d'entreguerres, com una determinada recerca del que Prokófiev es referia a

una "nova simplicitat" de la seva música. Així, l'obra està en línia amb altres obres molt conegudes del compositor com son la Primera Simfonia, "Clàssica" (1917) o Pere i el Llop (1936). Prokofiev també va explicar que ell havia buscat explícitament que aquesta sonata "ressonés amb notes brillants, transparents i clàssiques". Tant la divisió en quatre moviments com el tractament formal de cadascun d'aquests corresponen als cànons de la sonata clàssica. L'obra va ser descrita com a "poc adequada però agradable" ja que va ser escrita en un moment en què el poble rus es defensava dels atacs de l'exèrcit alemany i en què el règim stalinista esperava dels compositors soviètics obres circumstancials que exaltessin més el patriotisme i l'heroisme, fet pel que va ser acusat de "formalisme antidemocràtic."

Les obres proposades conformen un programa de concert ple de virtuosisme, emocions, colors, lirisme, sensualitat i intensitat que de ben segur no deixarà indiferent a l'oient. ●

Catalina Sureda Colombram

Natural de Mallorca, obté als 18 anys el títol de Professor Superior de violí al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, i posteriorment es trasllada a Àustria on finalitza els estudis de Màster Oficial (MA) i Postgrau de violí amb Premi Extraordinari amb l'eminent pedagoga Mai-ghréad McCrann i Màster oficial en Música de Cambra amb Chia Chou, tots dos amb matrícula d'honor, a la Universität für Musik und Darstellende Kunst Graz (Universitat de Música i Arts Escèniques de Graz). Per al perfeccionament dels seus estudis Catalina ha rebut beques de la Fundació Sa Nostra, Fundació Caja Madrid, Jove Orquestra

Nacional d'Espanya i la Fundació Martha-Debelli. Catalina ha estat concertino de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya amb la qual va gravar com a solista el Capriccio espagnol Op. 34 de N. Rimsky-Korsakov ("Espanya de dins a fora" Verso 2005), i ha estat membre titular durant 5 anys de la prestigiosa Gustav Mahler Jugend Orchester. Ha estat concertino de l'Orquestra Filharmònica de Màlaga i de l'orquestra del festival d'Òpera de Scheidegg a Alemanya. Ha col·laborat com a ajuda de concertino a l'Orchestra of Europe de Berna i a l'Orquestra Simfònica d'Euskadi. Entre 2013 i 2017 ha estat violinista de l'Orquestra Simfònica de Viena (Wiener Symphonikern) i col·laboradora habitual d'altres orquestres austríaques de primera categoria com la Ràdio Symphonie Orchester Wien, la Tonkünstler Orchester o la Grazer Philharmonisches Orchester.

Al llarg de la seva carrera ha visitat les principals sales de concerts del món entre les quals es poden destacar el Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Royal Albert Hall de Londres, Carnegie Hall de Nova York, Teatre alla Scala de Milan, Staatsoper de Berlin, amb directors com Antonio Pappano, Kent Nagano, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Sir Colin Davis, Daniel Barenboim, Franz Welser-Möst, Gianandrea Noseda, Philipp Jordan, Christopher Hogwood, Manfred Honeck, Heinrich Schiff, Vladímir Fedoseyev entre molts altres.

El seu debut com a solista es va produir a l'edat de 16, interpretant el concert núm. 1 per a violí i orquestra de Max Bruch amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears sota la direcció de Christoph Stepp. Entre les seves interpretacions cal destacar la interpretació del concert per a violí de Ludwig van Beethoven amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears sota la direcció del mestre Edmon Colomer, el 2011.

Catalina és una activa intèrpret de música de cambra. Funda el 2008 el Trio Colombram amb el qual realitza concerts per Àustria, Hongria, Croàcia, Espanya gravant per a la ORF, Ràdio Nacional Austríaca. En l'actualitat forma duo amb la pianista búlgara Dina Nedéltcheva i amb el violoncelista Esteban Belinchón a més de ser concertino de l'orquestra de cambra Acadèmia 1830. Des del curs 2017-18 és Professora per oposició del Conservatori Professional de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera.

Catalina té el privilegi de tocar amb un violí construït per Carlo Antonio Testore a Milà el 1719.

Júlia Martínez Bevià

Natural de València, cursa els seus estudis superiors amb els prestigiosos professors Alexander Kandelaki i Mariana Gurkova, al Conservatori Superior "Bonifacio Gil" de Badajoz. Realitza després els seus estudis de Postgrau amb l'eminent professor Jerzy Romaniuk a l'Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina de Varsòvia, Polònia. Posteriorment s'especialitza amb un màster en interpretació pianística amb el mític solista i professor Eugen Indjic, a la Universitat Viu de València. Ha participat en nombrosos cursos de perfeccionament de piano amb mestres de recone-

gut prestigi com Nino Kereselidze (Katarina Gurska, Madrid), Claudio Martínez-Mehner (Basilea, Suïssa), Christopher Elton (Royal Academy of Music, Londres), Elzbieta Tarnawska (Academia Chopin, Varsovia), Joaquin Soriano i Almudena Cano (Real Conservatorio de Madrid), Tibor Szasz (Universitat de Freiburg), Márta Gulyás (Reina Sofía), entre d'altres.

En l'actualitat és professora titular de l'especialitat de piano al Conservatori Professional de Música i Dansa de Mallorca, activitat que combina amb la de concertista, interessant-se tant amb el repertori de solista com en repertori de música de cambra.

L'any 2008 realitza una gira per diverses ciutats de Polònia organitzada per l'ambaixada espanyola en aquest país, amb un repertori per a piano sol, per tal de difondre la música espanyola. L'any 2011 debuta com a solista amb la Jove Orquestra de Màlaga a l'auditori Ciudad de León. També ha col·laborat amb diverses formacions corals, com la Coral Amadeus, al Festival Internacional Coral de Cork, Irlanda, o el Cor del Teatre Principal de Palma. Així mateix, ha actuat al Festival de música clàssica d'Artà Antoni Lliteres, Festival de música clàssica d'Alaró.

Ha estat integrant de la formació de música de cambra Image Ensemble, agrupació dedicada íntegrament al repertori de música de cambra, i actualment és membre de l'Acadèmia 1830.